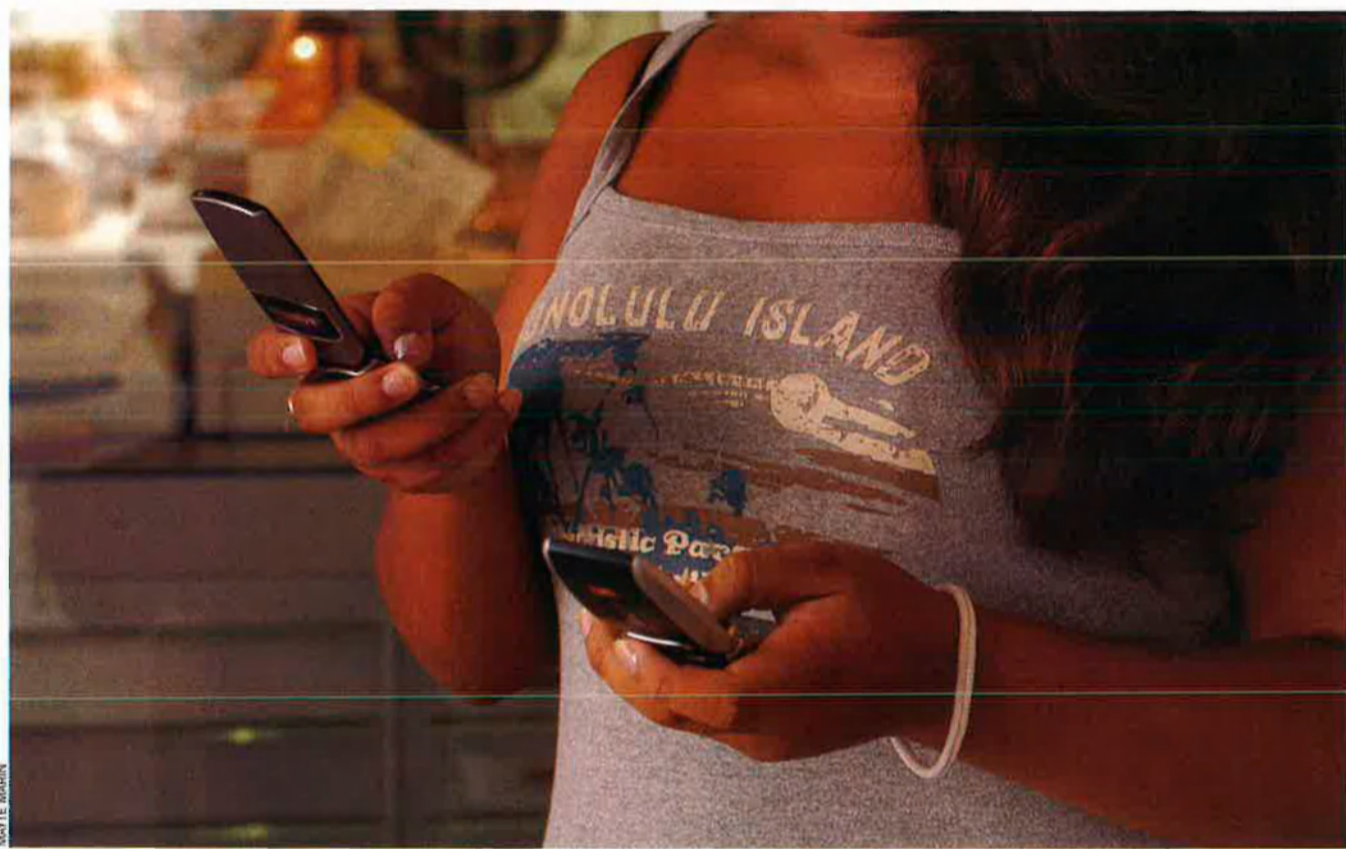

Per primer cop a la Unió Europea ja hi ha més telèfons mòbils que persones. Les últimes dades que ha presentat la comissària europea de Telecomunicacions, Viviane Reding, comptabilitzen 478 milions de línies, o sigui, que per cada 100 habitants hi ha 103 telèfons mòbils. En alguns països, a més, una part de la població ja disposa de dues terminals per persona.

Cap a una Europa amb dos mòbils per persona

Europa dels 27 ja està pràcticament "mobilitzada". En més de la meitat dels països membre la taxa de penetració de la telefonia mòbil supera el 100%. Però encara hi ha diferències importants entre els diferents països, especialment en aquells de nova incorporació. Per un costat, Itàlia i Lituània tenen més de 130 mòbils per ca-

da 100 habitants, una xifra que dona a entendre que hi ha una part important de la seva població que disposa de dues o més terminals. Una dualitat que també és majoritària a Luxemburg, on s'han quantificat 170 aparells per cada 100 persones, tot i que en aquest cas una part de les línies són contractades per persones de països limítrofs. A l'altre costat de la balança, Eslovàquia o Malta, que

registren taxes inferiors al 90%, tot i que la tendència és a un creixement molt ràpid cap a la paritat habitant-mòbil.

Mercat sucós per a les companyies. D'aquesta tendència es beneficien, i molt, les operadores. Tot i que els preus de les trucades nacionals s'han retallat un 14% des del l'any 2000, la Comissió Europea creu que encara no hi ha prou competència al sector, especialment a les trucades internacionals, i per això prepara noves reformes per a l'estiu. A la UE hi ha un ventall de preus amplíssim, com ho demostra un estudi fet recentment sobre 50 tipus de contracte de telefonia mòbil. Agafem com a exemple el cas d'un usuari que faci simplement una trucada i envii un SMS ca-

da dia. Al final de mes, el preu que en pagaria varia en funció del país on visqui i l'operadora contractada. Així, a Letònia pagaria menys de 5 euros, mentre que al Regne Unit amb T-Mobile li cobrarien gairebé 30 euros el mes. En aquest mateix cas, el preu que ofereixen les operadores Movistar i Vodafone s'acosta als 15 euros el mes.

Mentre no sigui possible contractar els serveis de qualsevol companyia telefònica que operi a la Unió Europea, els usuaris només tenen l'opció d'anar canviant entre les operadores disponibles per aconseguir millors preus i serveis. De fet, des que es va donar llum verd a la portabilitat (l'opció de canviar d'operadora tot mantenint el número de telèfon), més de 31 milions d'europes ja han exercit aquest dret. En termes relatius, els finlandesos són els qui més canvien d'operadora. Es calcula que el 64% dels usuaris d'aquest país ja ho han fet alguna vegada. La segueix Dinamarca, amb el 32%, i l'estat espanyol, amb el 20%. En termes absoluts, però, són Movistar, Vodafone i Orange les que més altes i baixes han tingut, ja que dels 31 milions de portabilitats registrades a la UE, més de 9 milions s'han fet aquí.

Internet, l'assignatura pendent d'alguns països. El 2006, a la UE es van activar més de 20 milions de noves línies d'Internet d'alta velocitat, fins arribar a un total de 73 milions a Europa.

Ara, doncs, la taxa europea de penetració d'Internet supera el 15%, però com en el cas de la telefonia mòbil també hi ha moltes diferències d'implantació entre els països. Així, Holanda i Dinamarca, amb prop del 30%, són els països més connectats, no només d'Europa sinó de tot el món. De fet, superen de llarg les taxes dels Estats Units i el Japó (19%). També per sobre la mitjana hi ha el Regne Unit, Luxemburg i França on un de cada cinc habitants té accés a Internet. Entorn del 15%, hi ha la meitat de països membre de la Unió. Entre aquests hi ha l'estat espanyol, que és a punt de superar els 7 milions de línies ADSL. Entre els motius de la diferència amb els països capdavanters s'apunta que les tarifes a particulars són de les més cares d'Europa. Finalment, a la cua de la cibereuropa queden Hongria, Xipre, Polònia o Eslovàquia.

Albert Aguilera

E.ON perd la partida

La batalla política i econòmica que va començar fa dinou mesos pel control d'Endesa ha viscut un nou capítol, potser el darrer. E.ON ha retirat la seva oferta. Acciona i Enel tenen via lliure, però es comprometen a cedir al grup alemany actius per valor del 25% de l'elèctrica. El president de la CNMV que volia sancionar Acciona i Enel, ha dimitit.

El mateix dia en què la premsa publicava anuncis a tota pàgina amb un vermell llampant de fons que anunciava que només quedava un dia perquè els accionistes es decidissin per l'oferta d'E.ON, el grup alemany sorprenia amb l'anunci de la retirada de l'opa sobre Endesa, per tal de "resoldre la incertesa al voltant d'Endesa". Davant la impossibilitat d'adquirir el 50% del capital social de l'elèctrica espanyola, que li donaria la majoria suficient per controlar la companyia, E.ON ha llençat la tovallola davant la impossibilitat d'adquirir el 50% del capital social de l'elèctrica espanyola, que li donaria la majoria suficient per controlar la companyia. En un comunicat, el grup dirigit per Wulf Bernotat anuncia que E.ON "renunciarà a formular una altra oferta pública d'adquisició d'Endesa en els propers quatre anys", i reve-

la que "si Acciona i Enel aconseguissin el control de l'elèctrica, E.ON rebrà una cartera important de participacions empresarials, que inclourà actius a Espanya, Itàlia, França, Polònia i Turquia, per valor total d'uns 10.000 milions d'euros". Aquest "pacte de cavallers" ha de permetre donar una sortida digna al grup alemany a canvi d'haver aplanat clarament el camí a l'opció hispanoitaliana, ja que els actius d'Endesa que passaran a mans d'E.ON permetran a Enel sortejar possibles problemes de competència un cop passi a controlar la primera elèctrica de l'estat. Per la seva banda, E.ON se situarà "en una quota de mercat superior al 10% a l'estat espanyol, convertint-se en el quart operador elèctric del país", segons Bernotat.

El pacte, que acaba trossejant la propietat d'Endesa, el van segellar el cap de setmana passat les tres companyies que pretenien aconseguir el control de l'elèctrica, dues en bloc, Acciona i Enel, i a l'altre costat E.ON. Val a dir que el nou escenari era el menys desitjat per l'executiu de Zapatero, que preferia l'opció d'Acciona i Enel sense la presència del grup alemany. De fet, la tensió judicial entre Brussel·les i l'estat espanyol a causa de les restriccions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors va imposar per mirar de frenar l'oferta alemanya. La UE considera que es vulnera el lliure mercat i s'imposen condicions no ajustades a la normativa comunitària. El grup alemany va arribar el març de 2006 cridat per la cúpula directiva d'Endesa, de la mà del seu president, Manuel Pizarro, com a revulsiu per lluitar contra l'opa catalana de Gas Natural. Oferia 27,5 euros per títol, i plantava cara a la preferència aparent del Govern de Zapatero per la gasista. Aquest confiava que la suma d'Endesa i Gas Natural donaria com a resultat el campió nacional del sector energètic que havia de sortir a treure pit a Europa. Però el febrer passat, la gasista va haver de retirar-se perquè no podia igualar el preu per acció que oferia E.ON. Aleshores va prendre rellevància Acciona, la constructora de la família Entrecanales, que havia aterrat a Ende-